

[Kurt Hansen]

og sociale udvikling i samfundet (citater fra arbejdsmiljølovens formålsparagraf).

Besvarelse (30/11 77):

Arbejdsministeren (Auken):

Det følger allerede af arbejdsmiljølovens § 17, stk. 1, ikke alene at de ansatte har ret til at få besked om de ulykkes- og sundhedsfarer, der eventuelt er forbundet med deres arbejde, men også at arbejdsgiveren har pligt til selv at gøre de ansatte bekendt med sådanne farer.

Det hører bl. a. til opgaverne for den interne sikkerhedstjeneste i virksomhederne at sørge for, at denne bestemmelse overholdes, men herudover kan de ansatte altid henvende sig til Arbejdstilsynet om bistand til at få tvivlsspørgsmål opklaret. Arbejdstilsynet kan som led i sin tilsynsvirksomhed afkræve virksomheden de fornødne oplysninger og kan få bistand fra SIFA (statens institut for arbejds-hygijene) til vurdering af et stof, der mistænkes for at være farligt for eller i øvrigt at kunne forringe sikkerhed eller sundhed for de ansatte.

Arbejdstilsynet og SIFA er i øvrigt i gang med at samle materiale til udbygning af det produktkartotek, der allerede findes i mindre målestok på SIFA.

I nær fremtid påbegyndes udvalgsarbejde om et register med sigte på efterhånden at få kendskab til alle de stoffer og materialer, der anvendes i produktionen. I tilslutning hertil overvejes eventuel lovændring med henblik på hjemmel til en almindelig anmeldeligt vedrørende anvendte stoffer og materialer. Dette udvalgsarbejde skal foregå i samarbejde med miljømyndighederne.

Opmærksomheden henledes i øvrigt på, at oplysning om farer ved arbejde med gifte og farlige stoffer i et vist omfang gives ved mærkning af emballagen for sådanne stoffer. Arbejdsmiljøloven indeholder i § 49 hjemmel for arbejdsministeren til at fastsætte nærmere regler herom. Som eksempel kan nævnes arbejdstilsynets anvisninger om foranstaltninger mod sundhedsfare ved bygningsmaling, der indeholder udførlige regler om sikkerhedsforanstaltninger i forbindelse med et særligt system af mærkningsregler. I øvrigt findes de almindelige mærkningsregler i miljøministeriets bekendtgørelse nr. 348 af 16.

juli 1977 om klassificering, emballering og mærkning af farlige stoffer.

Efter denne bekendtgørelse skal emballagen forsynes med en etiket med stoffets navn, fabrikantens eller importørens firmanavn eller adresse, fareklasser og faresymboler samt standardsætninger vedrørende de risici, der er forbundet med brugen af stoffet, og standardsætninger om de sikkerhedsforskrifter, der må træffes for at undgå skadevirkninger. Disse angivelser skal skrives på dansk. Med hensyn til spørgsmålet om, hvorvidt arbejdstilsynet skal kunne videregive oplysninger om, hvad anvendte stoffer og materialer er sammensat af, bemærkes, at sammensætningen ofte er en fabrikkationshemmelighed, som er omfattet af arbejdstilsynets tavshedspligt.

Direktoratet for arbejdstilsynet har udtalt, at det efter arbejdstilsynets opfattelse ikke er informationer om stoffernes sammensætning som sådan, der har betydning for arbejdstagernes sikkerhed og sundhed. Langt mere afgørende er en omhyggelig mærkning om de farer, stofferne indebærer, og en nøjagtig angivelse af, hvorledes man kan arbejde sikkert med stofferne, kombineret med forbud mod anvendelse af de stoffer og materialer, man ikke kan sikre sig imod.

Det er dog bl. a. foranlediget af en henvendelse fra SID taget under overvejelse at foreslå en ændring af arbejdsmiljølovens bestemmelse om tavshedspligt (§ 79) på linje med det af miljøministeren for folketinget fremsatte forslag til ændring af miljøbeskyttelseslovens § 85.

Forinden et sådant forslag fremsættes, skal det drøftes i arbejdsmiljørådet, hvor arbejdsmarkedets parter er repræsenteret.

Til *finansministeren (25/11 77)* af:

Dohrmann (FP):

»Forventer ministeren, at regeringens udvalg for store offentlige investeringer kan afgive rapport i løbet af december eller januar måned efter det seneste presseforlydende om, at Myrup-udvalget ikke barsler med en betænkning om Saltholm før tidligst til april måned 1978? I bekræftende fald bedes ministeren oplyse, hvorledes Saltholm- og Øresundsprojekterne vil indgå i en sådan rapport.«

(Spm. nr. 206).